

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid egerit Romae vt sermonem remque auerteret. n. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1596. turum suscepto onere, quemadmodum multis & magnis Dei seruis olim contigisse legimus; atque hic habes, quidquid aut dicere aut cogitare possum in hoc negotio, non aliter scriptum quam si ad pedes Confessorij mei essem Deo redditurus confestim animam. Quod apud te, quæso, serua reconditum, quoniam tua solius importunitate victus hæc scripsi, vt tibi satisfaciam; nisi ex intimis aliquis particeps tuo iudicio fieri debeat, qualis est Fitzherbertus &c. Deum tibi rogo esse propitium, decimo Maij Anni 1595.

VI. Vides, lector, sincerum *Personij* animum, & quàm nulla honoris ambitione tangeretur: Cùm verò Romam, anno vertente peruenisset, & aucto sermone rumor increbesceret, abiit ad Generalem & ad Assistentes Patres, paratum se offerens vt vel confestim vrbe se clam prosciperet, vel quamcunque suggererent rationem ocys amplecteretur. Illi Pontificem adire suadent deprecandum, argumentisque instructum quibus rem consiliumque interuertat. Res dubia, & multis implicata nodis. Quid enim si Pontifex huiusmodi nihil in mentem venisse responderet? Quid si deprecationem ambitum interpretaretur? Quid si requireret prudentiam? si argueret precipitationem? Quid deinde si Rex neglectum se arbitraretur, atque post tot benevolentia signa posthabitu, quando nisi se mouente Pontifex nil esset decreturus. Nam quod illum honoris auidi cultores viri aliqui vilis abiectique animi hominem dicturi essent, qui de summa spe deijci mallet, quàm vento spirante prosperè ad portum celsissimæ dignitatis conari prouehique, tantum illi erat, dummodo ab receptis in Societate moribus periculum depelleretur. Atque ex aduerso de prudentia periclitari videbatur consultius, quàm tarditate remedij locum dare consummandæ sententiæ; in quam si Pontifex Rexque conspirarent, serius Societatis indemnitati, serius *Personij* integritati prouideretur. Regi verò Societatis institutum veneranti non futurum ingratum quoquo modo pro eo stetisse. Die igitur sibi ex consuetudine addicto adit Pontificem, exponit qui sermo per urbem, qui per Hispanias Belgiumque inualuisset: Ratione contendit operam suam in ea quam gerebat veste, quam in purpura, futuram Angliæ vtiliorem: Honores amulationem, dignitates negotiorum varietatem ac molem parere inimicam sedulitati quam præfens Angliæ status flagitabat: multa hæreticos quotidie in lucem edere falsa, blasphemata, perniciofa Catholicis, quæ promptum attentumque calamum cum postulent, quandoquidem ipsius defuncti Cardinalis *Alani* iudicio, ea hætenus quam tenuerat scribendi agendique ratione, afflictæ in patria Ecclesiæ profuisset, eandem vt tenere possit humilibus precibus obtestabatur, in summis beneficijs positurus si per eius excellentem benignitatem vitatis nouis itineribus ignotisque scopulis consueta sinceretur maria nauigare.

Ad hæc Pontifex laudato Societatis instituto quo ambiendis honoribus aditus præcluditur, nihil sibi, ait, à Rege esse

esse per scriptum : Sermonibus neglectu facilius quàm conatu obuiari : Gra- 1596.
tam sibi esse operam quam hæcenus scribendo agendoque impenderat; ean-
dem porro teneret studiorum cursum, quibus ad palmam meliorem quàm hic
mundus offert contendens, Deum habiturus esset, & se propitium, neque fa-
cile se quæ feliciter inchoarat inturbatum. Ea Responso Claudio Ge-
nerali satisfactionem, *Personio* ab importunis de dignitate sermonibus qui-
etem attulit quam expetierat.

V II. Quoniam verò in literis ad Franciscum Inglefield facta est Fitz-
herberti honorifica mentio, opportunè hic dicitur qualis vir & quantus is fue-
rit, quandoquidem & à *Personio* numerabatur inter eos quos dignos censeret
qui *Alano* in purpura succederent, & multis ante obitum annis Societatem
complexus, præter alia munera, seminario Anglorum de Vrbe diutissimè
præfuit, & rexit pacatissimè.

Natus in Comitatu Staffordiæ claritatem generis quam à progenitoribus
traxit per illustrem, omnis literaturæ genere reddidit illustriorem, virtute
verò atq; auitæ fidei propugnatione ornatissimā, Paris nobilitatis adleita Con-
iuge, cum familiam duceret susceptis liberis, non minorem Religionis quàm
rerum domesticarum curam gerens, *Campianum* & *Personium* cum primùm
in Insulam descendissent, amicè excepit, & fuit liberaliter. Inquisitum est
deinde acriter in eos qui heterodoxorum templa non frequentarent, pænis
propositis in absentes, specie quidem conformationis ad leges omnibus com-
munes, re autem vera ut frequentatione ista paulatim inflecterentur animi ad
opiniones à Catholica alienas, vel certe multè ex absentia corrogatis æra-
rium impleretur, Fitzherbertus inter primos eam fraudem impietatemq; de-
testatus, non ipse solum abstinuit, sed edidit rationes cur abstinendum
omnibus esset, nisi fidem debitamque Deo obedientiam in discrimen ve-
nire vellent.

Neque hac vna arte in Catholicos pugnatum est:
Suspiciones in vulgus seminatae consensionis cum Pontifice cæterisque Prin-
cipibus ad inuadendum regnum pacemque publicam perturbandam: Ita-
que præcipui quique aut carcere coercerentur, aut ad ædes suas restrin-
gebantur & ad pauca circum milliaria. Sua in istis fors Fitzherberto contigit
qui cum mitissimi esset ingenij, & constanter licet, ferret tamen dolenter
in perpetuo metu vexationeq; versari, empta libertate transnauiat & pri-
mùm in Gallijs sedit, quamdiu spes erat Regiæ Scotiæ, arcta detenta
in Anglia custodia, Regis Galliæ, & Ducis Guisij affinis auctoritate subleuan-
dæ: Illa per summam iniuriam, & coniuge necessària morte sublata, Guisij
etiam acerba cæde interfectis, migravit in Hispanias, atq; eius Regis in aula
multam præstitit operam ad Religionem in patria sustinendam, donec per-
tæsus seculi, & vitæ tranquillioris avidus, primùm Mediolanum cum duce Fe-
riæ, tum Romam concessit, & sacris initiatus, qua orando, qua scribendo
reliqua ætatem Deo & Ecclesiæ consecrauit: Nam cum sibi de statione pro-
uidisset non longe ab Anglorum Seminario disiuncta, ad illius domus Cam-

Thomas
Fitz Her-
bertus.

Garnetus
in sua de-
fensione.